

præsenterer i Brændselsnævnet. Den er indtrængende anbefalet af Industriens ledende Mænd. Hvis man forkaster denne Bestemmelse, forkaster man ikke blot Bestemmelsen om, at der skal være en Maksimalpris paa Tørv, men man forkaster de Regler, som tilsigter at sikre Befolkningen at faa en hæderlig Vare, idet samtidig med denne Bekendtgørelse bortfalder alle de Regler, som sikrer, at de Varer, der udbydes, indeholder det, de siges at indeholde. Endvidere bortfalder alle de Bestemmelser, som fastlægger Detailhandelen og Engros-Handelen og Viderehandelen, idet tilbage kun vil blive den almindelige Regel i Bekendtgørelserne af 1. Februar og 1. Juli om Handelsavance. Endvidere bortfalder de Bestemmelser, som tilsikrer en rimelig Pris for Materialet til Tørv, naar det afhændes af Ejeren. Jeg er ude af Stand til at forstaa, hvorledes nogen tør driste sig til at anbefale en Fremgangsmaade som den, der er anbefalet af de to ærede Medlemmer, der har taget Ordet om denne Sag, med Kendskab til, hvad Brændselsknaphed og høje Priser vil medføre. Men jeg føler mig netop ogsaa overbevist om, at en ret snar Fremtid vil vise de alvorlige Følger af det Skridt, de Herre anbefaler, hvis de faar et Flertal for sig i dette høje Ting.

P. Nørgaard: Den højtærede Indenrigsminister er i Dag meget højt oppe. Han er meget loyal overfor Brændselsnævnets Indstilling, og jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at Ministeren har den Overbevisning, at det Synspunkt, jeg paa mit Partis Vegne har gjort mig til Talsmand for, er meget betænkeligt. Imidlertid er den højtærede Indenrigsminister vel enig i, at det, det gælder om, er at faa den størst mulige Tørveproduktion frem. Vi staar jo i en meget vanskelig Situation med Hensyn til vort Brændsel i den kommende Sæson, idet Udlandet, navnlig England, hvorfra vi faar vor væsentligste Brændselsforsyning, vil svigte os, saa at vi maa stole paa, at den Produktion, som vi selv er i Stand til at frembringe, vil kunne kompensere det, vi kommer til at mangle fra Udlandet. Den største Uoverensstemmelse mellem Indenrigsministeren og Brændselsnævnets Flertal paa den ene Side og det Parti, som jeg er Ordfører for, paa den anden Side ligger deri, at vi mener, at Hovedsagen er den størst mulige Produktionsmængde, medens det er ganske underordnet, om Tørvene kommer til at koste en Krone mere eller mindre

pr. Ton. Det, som er det afgørende saavel for private Husholdninger som for Industrien, er at faa erstattet det Brændsel, vi ikke faar fra Udlandet, med indenlandsk Brændsel, og derfor skal vi her i Rigsdagen først og fremmest beskæftige os med Forholdsregler til Fremme af den størst mulige Produktion af indenlandsk Brændsel. Den højtærede Indenrigsminister mente, og jeg indrømmer, at han heri er enig med Brændselsnævnets Flertal, at Priserne vil blive ganske opskruede, men herimod maa jeg stille den Skrivelse af 23. Marts, altsaa i Forgaars, som Bestyrelsen for Foreningen af jyske Tørvefabrikanter har sendt Afviklingsudvalget, thi i denne udtales det, at Bestyrelsen med al den Autoritet, som den er i Besiddelse af, vil virke for, at den højeste Pris for gode Tørv ikke bliver over 40 Kr. Hvor uenige vi ellers er i dette Spørgsmaal, er vi dog enige om, at det er fra Jylland, vi skal have Tørvene — Tørveproduktionen her paa Sjælland spiller en ganske underordnet Rolle —, og naar deovre i Jylland forsikrer os, at den højeste Pris for gode Tørv vil blive 40 Kr., selv om Handelen gives fri, saa anser jeg det for at være af stor Betydning, at man giver Handelen fri. Den største Risiko, vi løber ved at give Handelen fri, er, at gode jyske Tørv kommer til at koste 40 Kr. — den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet 39 Kr. Denne ene Krone spiller virkelig ikke nogen som helst Rolle. Naar jeg i Afviklingsudvalget stillede mig noget tvivlende og undlod at stemme, var det, fordi jeg paa det Tidspunkt nærrede nogen Frygt for, at Prisen vilde komme højere op end til de 40 Kr. Mit Parti er nemlig fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister ikke blot i, at det først og fremmest gælder om, at Tørveproduktionen bliver den størst mulige, saa at den kan erstatte, hvad vi kommer til at mangle af udenlandsk Brændsel, men ogsaa i, at Prisen ikke maa blive opskruet. Det Parti, som jeg er Ordfører for, ønsker absolut ikke, at Tørvepriserne skal blive opskruede. Derimod tror vi, at man ved fri Handel vil opnaa, at Produktionen bliver større, end den har været i de senere Aar, og navnlig, at Produktionen i Jylland vil blive saa stor, at den kan yde Kompensation for det, vi kommer til at mangle af udenlandsk Brændsel. Efter denne Skrivelse fra de jyske Tørvefabrikanter, efter hvilken Foreningens Bestyrelse forpligter sig til med al den Autoritet, den raader